

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010697
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1620010697.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Ivety Zelenayovej, v trestnej veci proti obžalovanému V. W., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/112/2020 zo dňa 09.02.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného V. W., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/112/2020 zo dňa 09.02.2022 bol obžalovaný V. W. uznaný vinným v bode 1 zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v bode 2 zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. k. 0T/40/2020 zo dňa 13.05.2020, právoplatným dňa 13.05.2020, mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, ktorého výkon mal nastúpiť v lehote do 25.06.2020 a ktorého výkon mu bol na základe jeho žiadosti zo dňa 01.06.2020 uznesením Okresného súdu Malacky č. k. 0T/40/2020 zo dňa 16.06.2020, právoplatným dňa 16.06.2020 odložený do 14.08.2020, majúc o uvedenej skutočnosti vedomosť, nakoľko si predmetné uznesenie prevzal dňa 24.06.2020 a aj napriek tomu opätovne požiadal dňa 02.08.2020 o odklad výkonu súdom uloženého nepodmienečného trestu, pričom Okresný súd Malacky uznesením č. k. 0T/40/2020 zo dňa 05.08.2020, právoplatným vo výroku č. I. uznesenia dňa 18.08.2020 a vo výroku č. II. uznesenia dňa 13.08.2020, ktoré obvinený prevzal dňa 12.08.2020, túto žiadosť obvineného zamietol, obvinený na výkon uloženého trestu bez udania dôvodu nenastúpil, hoci toto uznesenie obsahujúce výzvu na nastúpenie do výkonu trestu najneskôr do troch dní od doručenia tohto uznesenia bez ďalšej výzvy, prevzal,

2/ od presne nezisteného času do približne 09.35 h dňa 08.11.2021 viedol v obci Sološnica pred rodinným domom č. 139 motorové vozidlo značky M. Y., evidenčného čísla TO-XXXCX, kde bol kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu v Malackách, pričom viedol vozidlo i napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Malacky spisovej značky 2T/4/2017 zo dňa 30.10.2017, právoplatným dňa 13.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave spisovej značky 4To/32/2018 zo dňa 13.12.2018, uložený i trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 5 rokov, rovnako tak mu bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I spisovej značky 6T/18/2019 zo dňa 18.09.2020, právoplatným dňa 15.05.2021, uložený i súhrnný trest zákazu činnosti vedenia akýchkoľvek motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 3 roky, pričom doba výkonu týchto trestov v čase posudzovaného skutku neuplynula, o čom obvinený vedel.

Za to mu bolo vo vzťahu k skutku uvedenému v bode 1/ podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest, ktorý bol uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/95/2021 zo dňa 11.10.2021, právoplatný dňa 11.10.2021.

Vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 2/ bol obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu osobitným písomným podaním odvolanie a to do výroku o treste, ktorý mu bol uložený za spáchanie skutku uvedeného v bode 2 výrokovej časti napadnutého rozsudku. Obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania uvádza, že výšku trestu považuje za neprimerane prísnu. Výmera tohto trestu bude mať značný negatívny dopad na jeho rodinu a blízke osoby, najmä maloletého syna, ku ktorému má vyživovaciu povinnosť a ktorý bol zverený do starostlivosti jeho rodičov, ktorí sú už v dôchodkovom veku. Poukazuje na ustanovenie § 44 Tr. zák., ktoré umožňuje upustiť od uloženia ďalšieho trestu ako aj na nepatrnú závažnosť skutku, t. j. na materiálny korektív. Navrhol preto, aby krajský súd zmenil napadnutý výrok tak, že mu uloží trest v nižšej výmere.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, ktorý písomným podaním požiadal, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižava písomných dôvodov podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd uložil obžalovanému trest v nižšej výmere.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného bolo zamerané len do výroku o treste, ktorý mu bol uložený vo vzťahu k skutku uvedenému v bode 2 napadnutého rozsudku a preto odvolací súd preskúmal len tento oddeliteľný výrok. Odvolací súd teda preskúmaval len túto časť napadnutého rozsudku a vychádzal z toho, že obžalovaný V. W. bol v bode 2 napadnutého rozsudku odsúdený za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že viedol motorové vozidlo a to napriek tomu, že mu bol v súdnom konaní uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní poukazoval aj na to, že spáchaný skutok má nepatrnú závažnosť s poukazom na materiálny korektív, tak krajský súd uvádza, že závažnosť spáchaného prečinu sa posudzuje primárne pri posudzovaní otázky viny, ktorá však už bola právoplatne uzatvorená v konaní pred okresným súdom tým, že bolo prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine. Z hľadiska ukladania trestu je závažnosť spáchaného prečinu určovaná najmä zákonodarcom stanovením rozpätia trestnej sadzby, v ktorej sa môže súd pri ukladaní trestu pohybovať.

Odvolací súd je názoru, že trest uložený obžalovanému za spáchanie stíhaného skutku je v súlade so zákonom. V tomto smere je nutné uviesť, že kasačným dôvodom výroku o treste by tu mohla byť iba neprimeranosť trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., pričom vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťal zhodnej úmyselnej trestnej činnosti a ktorého nedokázali napraviť a viesť k riadnemu spôsobu života ani miernejšie druhy trestov, celkom určite nie je možné označiť trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov za trest neprimeraný, ktorý by bolo nutné korigovať v odvolacom konaní.

Súd prvého stupňa správne vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému primárne zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje už zákonodarcou stanovením rozpätia trestnej

sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 348 ods. 1 Tr. zák.) v rozpätí až na dva roky.

Aj odvolací súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a svoj čin ľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný už bol súdne trestaný (§ 37 písm. m). Okresný súd priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., čo bol podľa názoru krajského súdu nesprávny postup, nakoľko obžalovaný zjavne nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, pretože jeho trestná činnosť bola odhalená ihneď, tým, že bol zastavený ako vodič motorového vozidla policajnou hliadkou. Navyše, okresný súd ani bližšie nevysvetlil, v čom konkrétnom videl napomáhanie obžalovaného v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., pričom túto poľahčujúcu okolnosť nemožno zamieňať, či stotožňovať s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Vzhľadom k tomu, že odvolanie podal iba obžalovaný, však toto pochybenie okresného súdu nie je možné napraviť, pretože by išlo o zmenu v neprospech obžalovaného na podklade jeho odvolania, čo by bolo v rozpore so zákonom. Krajský súd preto pri úprave trestnej sadzby musel vychádzať zo záveru súdu prvého stupňa, že poľahčujúce okolnosti prevyšujú priťažujúce okolnosti a je nutné upraviť trestnú sadzbu postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. Po tejto úprave bolo možné ukladať obžalovanému trest v rozpätí až na 16 mesiacov.

Pokiaľ ide o posudzovanie otázky, či je možné obžalovanému ukladať za spáchaný prečin napríklad trest podmienený, respektíve len alternatívny trest (napríklad trest peňažný), prípadne, či je možné upustiť od uloženia ďalšieho trestu, tak odvolací súd opätovne poukazuje na to, že obžalovaný bol doposiaľ 22krát súdne trestaný, naposledy v roku 2021 a to prevažne za spáchanie totožných úmyselných trestných činov, za aké je vedené trestné stíhanie aj v danej trestnej veci, pričom v minulosti už viackrát vykonal tak tresty nespojené s výkonom trestu odňatia slobody, ako aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Obžalovaný už teda sám svojím konaním preukázal, že ani uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, či dokonca ani ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody nedokáže na neho výchovne pôsobiť a zjavne nedokáže zabezpečiť, aby obžalovaný viedol riadny život a prestal porušovať právne normy.

Podľa názoru odvolacieho súdu je pri zlyhaní sankcií ukladaných v trestnom konaní a to aj tých najprísnejších ako je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutné zvoliť u obžalovaného opätovne sankciu najprísnejšiu a tou je v danom prípade len uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Odvolací súd je názoru, že len ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody dokáže účinne pôsobiť na obžalovaného v tom smere, aby už konečne začal dodržiavať právne predpisy, rešpektoval súdne rozhodnutia a viedol riadny život.

Ak obžalovaný v podanom odvolaní poukazoval na to, že výmera trestu bude mať značný negatívny dopad na jeho rodinu a blízke osoby, najmä maloletého syna, ku ktorému má vyživovaciu povinnosť a ktorý bol zverený do starostlivosti jeho rodičov, ktorí sú už v dôchodkovom veku, tak tejto skutočnosti si bol obžalovaný nepochybne vedomý aj v čase, keď opätovne páchal úmyselný trestný čin. Ak na túto skutočnosť nebral obžalovaný pri páchaní opätovnej úmyselnej trestnej činnosti žiadny ohľad, nie je žiadny dôvod, aby ju zohľadnil krajský súd pri svojom rozhodovaní.

Pokiaľ ide o výmeru ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody, tak odvolací súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného postačí uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov a práve okresným súdom zistené poľahčujúce okolnosti našli svoj odraz v tom, že obžalovanému nebol ukladaný trest odňatia slobody na samej hornej hranici upravenej trestnej sadzby. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu, zaradil ho správne okresný súd do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.).

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.